

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

brassói, fogarasi, hosszúfalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágotai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Szt.-János-utca 19. sz. I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4—5 óra között található. Kis-Küküllőmegyei érdeklő közlemények Gyönyössy István főszerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL

Brassó, Szent-János-utca 19. sz. (új) I. emelet, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETESI ÁR

helyben hához hordva, vagy vidékre postán küldve. Egész évre 7 frt, fél évre 3 frt 50 kr, negyed évre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábas garmond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyílt-tér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVETETNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapestben: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus) Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát. Bécsben: Daube G. L. és társa Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelk Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Állam és egyház.

(1.) A mióta Deák Ferencz utolsó nagy beszédje 1873-ban a képviselőházban elhangzott, nem volt országgyűlésünknek napja, a melyen az állam s egyház egymáshoz való viszonya azt annyira foglalkoztatta volna, mint az e hó 18-án lefolyt ülésben. Az elkeresztelések eleinte lényegtelennek látszó kérdése valóságos lavinává fejlődött s a nagyjelentőségű kérdések egész hosszú sorát hozta napirendre. — Legyen szabad a következőkben az egész ügy fejlődését röviden vázolni.

Magyarországon 1868-ig, vegyes vallású szülők gyermekeinek vallása, a következőképen állapított meg: ha az atya róm. kath. vallású volt, úgy az összes gyermekek az atya vallását követték; ha ellenben az anya volt róm. kath. vallású, úgy a házasságból származott leányok anyjuk, a fiúk pedig atyjok vallását tartoztak követni. — A törvény ezen intézkedése kapcsolatban a reversálisok odiosus kérdésével, azok érvénytelennek való kijelentése daczára, folytonos panaszokra szolgáltatott okot a más vallásfelekezeteknek, folytonos és szünni nem akaró surlódásokat teremtett a különböző felekezetek között.

Erdélyben 1792 óta más szabály volt érvényben; ugyanis itt a Leopoldini decretum szerint a vegyes házasságból származott fiúk atyjok, a leányok pedig anyjuk vallását tartoztak követni. E módozatot az 1868-iki XIII. törvénycikk Magyarországra nézve is törvénynyé tette, de nem szabott büntetést azokra, kik e törvényt nem tartják be, úgy hogy a törvény bár létezett, de ha annak valaki eleget tenni vonakodott, tényleg végrehajtható nem volt. A kir. curia ugyanis azon elvi határozatot hozta, hogy maga a keresztelés s az anyakönyvbe bevezetés még nem határozza meg az illetőnek vallásfelekezetét s így a lelkész, a ki a törvény szerint más vallású gyermeket kereszteli, nem követett el büntetendő cselekményt. Világos, hogy ily körülmények között a törvény végrehajtható nem volt; s tényleg azt egy felekezet sem respektálta, de minden

lelkész a gyermeket, melyet szülője keresztelés végett hozzá hozott, a maga által képviselt vallásra keresztelte.

Igy jöttek létre az elkeresztelések. Hogy mely felekezet eszközlötte a legtöbb elkeresztelést, az meggyőződésünk szerint teljesen másodrendű kérdés, lényeges csak az, hogy minden felekezet elkeresztelt; a törvény pedig irott malaszt volt, melyet komoly számba senki sem vett.

Miután pedig e törvény végrehajtása följött örködni a vallás- és közoktatásügyi miniszter kötelessége, e ministeri széken pedig ma oly férfi ül, ki a kötelességet feltétlenül uralja s annak teljesítésétől semmi akadály által vissza nem rettenteti magát, — Csáky gróf kérését s a február hó 26-iki rendeletben talált eszközöket e törvény végrehajtására is.

A minister mult keddi beszédéből minden kétséget kizáró módon kitűnik, hogy e rendelet a róm. kath. egyház főpapságának előzetes tudtával és beleegyezése alapján, sőt a többi felekezetek illetékes hatóságainak meghallgatása után hozatott s csak utólagosan, midőn a rendelet már kiadott volt, tagadta meg annak végrehajtását a magyar állam legelső, leghatalmasabb egyháza, a római katolikus.

Ebből származott a konfliktus ez egyház s az állam között, mely hónapok óta annyira foglalkoztatja a közvéleményt, hogy azzal szemben minden más kérdés jóformán háttérbe szorult. Miként volt e konfliktus keletkezése lehetséges, az rejtély marad a miniszternek kedden e tárgyban mondott nagyszabású beszéde után is, sőt e beszéd az egész ügyet még rejtélyesebbé teszi. A minister forradalomról beszél a katolikus egyházban s egybevetve e nyilatkozatot a „Magyar Állam“ e kérdésben elfoglalt álláspontjával s eszünkbe juttatva ama fenyegetéseket, melyekben e famosus lap valószínűleg anathemat mond egynehány meg nem nevezett főpapra: mindez, bármily valószínűtlennek lássék is a dolog a priori, alig enged más magyarázatot, mint hogy e kérdésben az alsó papság terrorisálta a főpapságot s ez utóbbi e terrorisálásnak kénytelen volt engedni.

Ha a dolog így áll — s más magyarázatot a minister nyilatkozata alig enged — úgy oly eseménnyel állunk szemben, mely magyarhoni katolikus egyházunk eddigi történelmében valóban páratlanul áll s mely eseménynek mint praecedensnek horderejét egyelőre megítélni alig is lehetséges.

E ténnyel szemben maguknak az elkereszteléseknek kérdése egészen eltörpül, eltörpül pedig annál is inkább, mert annak élet a miniszterelnöknek a kormány nevében tett nyilatkozata amúgy is elvette már, a mennyiben kijelentette, hogy ha a február hó 26-iki rendelet végrehajtása tovább is akadályokba ütköznék, az 1868-iki törvényt úgy fogja a kormány végrehajtani, — mert végrehajtani azt feltétlenül fogja — hogy az anyakönyv vezetését polgári hatóságokra bizza, a mi most annál könnyebben lesz eszközölhető, mert amúgy is küszöbén állunk az adminisztráció államosításának.

Alig szenved kétséget, hogy midőn az állam itt belefog az egyházhoz való viszonyának rendezésébe, nem fog e helyen megállni, de ezzel egyidejűleg más, még ennél aktuálisabb kérdések végleges rendezése is napirendre kerül majd, nevezetesen a házasságok ügye is.

Deák Ferencznek cikkünk elején említett emlékeztető utolsó nagy beszédje óta a kötelező polgári házasság elvben Magyarországon is el van fogadva, de az elfogadott elvnek törvény által való sanctionálása, gyakorlati kivitele, még messze távolban látszott; az elkeresztelések kérdése ezt is aktuális kérdéssé tette s ez egy szempontból, tulajdonképen öröndetesnek kell a mozgalmat mondanunk, mert házassági jogunk egyöntetű, modern alapon való rendezése, valóban égető kérdés s annak megoldása nagy haladást jelent jogviszonyaink fejlődésében s számos visszasszágnak, számos teljesen tarthatatlan állapotnak van hivatva véget vetni.

A dolog facitja tehát, hogy kulturharc Magyarországon — s ezért Istennek hála — nem lesz és hogy ne legyen, nagyon kívánatos és öröndetes!

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Ifjúság.*)

Hűvös őszi est volt.

A Balaton már napok óta olyan kiállhatatlanul morgott, dörmögött mindenkire, a ki máskor olyan gyönyörű medenczejét csak meg is merte közelíteni, hogy elrémülve hőköltek tőle vissza még azok is, a kik a rossz időjárás daczára meg akarták kísértetni habjait. Füred közönsége mindinkább fogyott s a kik még ott maradtak, kezdték a sok bosszúságtól elhulajítani orezáikról azokat a szép piros rózsákat, a melyeket nagy nehezen megszereztek maguknak.

A munkában fáradozó, vagy akár görnyedező csoport nem nyújt távolról sem olyan lehangoló képet, mint azok, a kik mulatság, szórakozás, vagy épen üdülés céljából időznek valahol s kénytelenek valaminő körülmény miatt lehorgasztott orral járni, elcsüggedve, s nem tudnak mit csinálni sem az idejükkal, sem az unalmukkal. Készültünk fel-alá, valószínűleg sokat káromkodtunk is; elmondtuk legfrissebb pletykáinkat húszszor is, örülvén, ha akadt valaki, a ki jószágos elnézésből azt mondá, hogy még nem hallotta; a szép asszonyainknak hódoltunk gé-

pies szokással, a csunyaknak jó sűrűen ismételtgettük, hogy különösen meg nagyon jól néznek ki, — a midőn egyszerre egy esemény történt: egy négyfogatu hintó állott meg a fogadó előtt, nyilvánvalólag azzal a szándékkal, hogy elvigyen innen valakit.

— Ki utazik el? Ki az a boldog! — sóhajtottunk fel.

— Bizonyosan olyan, a kinek több esze van, mint nekünk! — felelték rá ragyon sokan, a kik egész életükben telhetetlenek voltak s még a saját eszüikkel sem voltak megelégedve, ámbár elég kevés birtak.

Valamennyien ott hagytuk azonban a czukrászdát, émelegős süteményeivel és édeskés kisasszonyával, s véletlenül mindannyian oda sereglettünk a hintó köré. Az eső tovább szitált, a ritkuló falombokat meg-megzörgette a szél, — s mi őszintén kívántuk: vajha minél később következne be az, a mit várunk, mert azután megint nem tudjuk, hogy mit csináljunk.

Súlyos léptek hallatszottak. Nehány cseléd futott előre mindenféle czók-mókkal s pár pillanat múlva megjelent a kapualjában egy általunk nagyon jól ismert úr, karjában hozva egy idős asszonyságot, a kiről tudtuk, hogy már betegen érkezett Füredre, kezdett lábbadozni, de a legutóbbi napok rossz időjárása ágyba döntötte újra. Az az úr unokatestvére volt a szegény asszonynak s minthogy a beteg lépcsőt

nem járhatott, lehozta az ölében. A jelenet ép olyan impozáns volt, mint megható. A beteg úgy feküdt az erőteljes férfi karjában, mint egy gyermek s így közeledtek halkan, lassan a kocsizhoz. A beteget vivőnek nyakán kidagadtak az erek a megerőltetéstől egész az elpattanásig, arcát teli futotta a vér, de azért elképzelhetlen gyöngédséggel kérdezte folyton betegétől:

— Nem fázol, lelkem? Nem megyek nagyon gyorsan?

— Dehogy! dehogy! — sutogta a beteg. — Jó vagy, Istvánom, mint egy asszony!

— Köszönöm a bókot! — nevetett István; — ámbár nagyon hálás érte lenni nem tudok.

Ezalatt odaértek a kocsizhoz, István beletette beteg rokonát s miután jószágosan bebugyolálta kendőkkel, köpenynyel, elindult a kocsiz lassan, elvive magával a beteg asszonyt barátságosabb éghajlat alá.

Pedig az Istvánnak nevezett úr már akkor nem volt fiatal ember, vállait nyomta legalább öt évtized, — de ifjúságából, melyről különben erősen tagadta, hogy már elmúlt volna, csorbítatlanul megmaradt két tulajdonsága: az erő és a jószág. S a mint nem véletlen, hogy mihelyt az ifjúságra tekint az ember, azonnal a korosság jut eszébe, úgy egészen azonos fogalmak tulajdonképen az erő és a jószág. Így gondoltam én is soraim czímének leírásakor „Istvánra“.

*) Mutatvány az e napokban megjelent 1891. évi irodalmi évkönyvből.

Külföld.

Szerb országgyűlés. A skupstina nov. 19-én ünnepélyesen megnyitott. A trónbeszédnek Austria-Magyarországra vonatkozó része így szól: A kivételes intézkedések, melyek egy ideig megnehezítették kivitelünket, a szomszédos monarchiával létrejött barátságos megegyezés következtében megszűntek. Kölsönös loyalis fölvilágosítás útján a szerződéses állapot helyreállított s a szomszédos monarchiával való viszonyunkban megóvatott az a barátságos jelleg, melynek ápolására a jó szomszédság utal.

Milán király és a radikálisok. A szerb ex-király néhány nap óta ismét élénken foglalkoztatja a közvéleményt. — Natália a leleplezések terére készül lépni, még pedig Párisban, honnan Milán király jónak látta idejében elmenekülni és Angliába vonulni vadászatra. Milán tudvalevőleg még külföldre utazása előtt egyezsége lépett a szerb radikális kormányval, mely a felek közötti régi perpatvarnak véget vetett. Az egyezmény lényegileg két részből áll. Az első Milán kötelezettségeit állapítja meg. E szerint az ex-király kötelezi magát, hogy sehogyan sem avatkozik hazája politikai ügyeibe, hogy a radikálisok ellen semmit sem tesz, hogy állandóan külföldön lakik s csak fiát látogatni jön néha Szerbiába. — Az egyezmény második részében viszont a kormány kötelezi magát, hogy az új sajtótörvényben Milánnak, mint a királyi család tagjának sértések ellen kellő védelmet biztosít, — e törvényjavaslat már a skupstina elé terjesztetett; hogy Sándor király családi ügyeit egyedül Milán rendezi, még pedig csupán a gyámok vagy a regensek közreműködésével, ellenben a ministerium ez irányban a beavatkozás minden jogáról lemond; hogy a kormány kötelezi magát mindent elkövetni, hogy a skupstina Natália ex-királyné emlékiratát visszautasítsa; hogy Mihály metropolita kötelezi magát arra, hogy Milán válpörének törvényességét többé meg nem támadja; hogy a kormány alkalmas időben gondoskodni fog arról, hogy ha Sándor király nagykorú lesz, az egész czivilistát megkapja s Milán évi 360 000 franknyi járandósága akkor már budgetszerű módon fizettetik ki. Ennek hovádtására a kormány, mihelyt a körülmények engedek, külön törvényt fog a skupstinával hozatni.

A Manu-kormány győzelme. A román Manu-kormány tegnapelőtt fényes választási diadalt aratott, mely nem közvetlen politikai természetű ugyan, mert csak a városi és megyei bizottsági tagok egy részének választásáról volt szó, de mégis annak bizonyítéka, hogy a közvélemény bizalommal van a mostani kormány iránt. Romániában nem egyszerre történnek az ilyen választások s tegnap csak az első választó testület szavazott. Itt azonban és pedig Bu-

a kinek élete különben megérdemli külön is, hogy néhány szóval fölemlítették e helyütt.

Gazdag, előkelő szülők szép reményű gyermeke volt, tehát nagyon természetes, hogy elvégezvén kikerülhetlen iskoláit, azontúl nem csinált semmit. Ez nem épen „természetes” másutt, de nálunk minden foglalkozás proletárrá vagy legalább is „zsidos hajlandóságúvá” süllyeszti az embert bizonyos társaság előtt, legjobb esetben pedig „stréberré”: azért csak az az igazi úr, a ki azt cselekszi, a minek semmittevés a neve.

Másutt, a nyugaton ez lehetetlen. Az angol trónörökös veje kereskedő: ez megmond mindent. A többi nagy urak átlaga a köteles vizsgálatokon kívül — a miket szintén kikerülnek nálunk ha csak lehetséges — okvetetlenül kimutat valami nagy tanulmányutat, olyan világrészben, a hol a hotelekben gépies tanyázás és a dorbézolások művelése elképzelhetetlen; tehát a hol utazni nem csupán szeszély, de egyúttal nagy élettapasztalat is s esetleg nagy haszon a hazára; azután néhány, rendszeren öt-tíz évi katonai szolgálat, erre feltétlenül következik a megnősülés s valami határozott pályának a kiválasztása a mely által szolgálatot tehet családjának és a közjónak. Nálunk, a mi előkelő uraink életpályája kilencztized részben a következő; felnő, úgy a hogy; ha vizsgálatokat tesz, számíthat a csodagyermek irigyelt dicsőségre; ha utazik, legfeljebb Párisig megy, ott elkölt annyit a mennyit éppen a családi birtok a megsemmisülés veszélye nélkül valahogy elbir, aztán hazajön s kezdődik a „pálya! Minő pálya! én Istenem. Hát a carriére kiemelkedő mozanatai néhány versenylő és egy két ballerina. Végül választmányi tag a casinóban és estleg öreg korára talán főispán is; nincs kivárva annak a lehetősége, hogy közbe meg is nősül, e ez csak egy mozzanat, a mely az erőteljesen indult pályafutást utjából a legtrikább esetekben téríti el.

(Folytatása következik.)

Belföld.

koresben, valamint négy város kivételével az egész országban a konzervatívok jelöltjei győztek. Az eredményt a főváros lakosságának többsége a kormány mellett való tüntetésre használta föl s a ministerelnöki palotához vonult, hol nagy óvácziók tartattak. A megvert szabadelvű párt ellenben zavargást akart előidézni, de a rendőrség erőiesen közbelépett s véget vetett az ellentüntetésnek.

Országgyűlés. Rendkívüli érdeke ülése volt a képviselőháznak nov. 18-án. Érdekessé tették azt a kormány nyilatkozatai az elkeresztelések ügyében, melyeket az egész ország feszült kíváncsisággal várt. E nyilatkozatokat a házban minden oldalról viharos tetszéssel és tapssal üdvözlötték s a mai nap a kormány fényes erkölcsi diadalával végződött.

Az ülés elején a ház folytatta a földmívelési ministerium költségvetését. Bethlen András gróf földmívelési minister ismertette a Rába-szabályozás mai állapotát s kijelentette, hogy a törvényben megszabott program teljes betartására gondja lesz. Az Olt folyó hajózhatóvá tételét egy nagyfontosságú közgazdasági actió legelső föltételének tekinti s már mint főispán munkálkodott annak kivitelén. Természetesen ki kell nyerni Románia beleegyezését is, melynek megadása annyival is inkább valószínű, mert az Olt hajózhatóvá tétele Romániának is javára válik. — Ezután a földmívelési tárca budgetje megszavaztatott.

Délután 1 órakor kezdte meg a ház a cultusvitát. A vallás- és közoktatásügyi ministerium költségvetését Ország Sándor előadó ismertette, kiemelve a közoktatási kiadások emelkedését s végre kiterjeszkedett azon reformokra is, melyeket a közoktatásügyi minister oktatásügyünk javára inaugurált. Irányi Dániel beszélt ezután, fölemlítette, hogy örvend az elkeresztelési kérdés szőnyegre kerülésének, mert legalább tisztázódik az egyház és az állam közötti viszony. Azt vitatta ezután, hogy a gyermekek vallása fölötti határozás a szülők joga s így az 1868-iki 53-ik törvényzikk megváltoztalandó s bár nagy tisztelettel adózik Csáky iránt s elismeri érdemeit, de kénytelen törvénytelennek tartani február 26-iki rendeletét. Ezután szólalt föl Szapáry Gyula gróf ministerelnök s a kormány nevében nyilatkozott. Beszédét rendkívüli csendben hallgatta a ház, csak a helyeslések zúgtak többször közbe. A ministerelnök határozott, nyílt, őszinte nyilatkozatait nem csak a szabadelvű párt, hanem az ellenzékéről is lelkes éljenzéssel üdvözlötték. Utána beszélt Csáky Albin gróf vallás- és közoktatásügyi minister. — Beszéde alatt percről-percra fokozódott a ház lelkesedő hangulata s végül riadó tapsban tört ki a szabadelvű párt, a melyhez a tüntetésben még a szélbalról is sokan csatlakoztak. A kormány határozott föllépése olyan lelkes hangulatot idézett elő a házban, a minőre rég nem volt példa s talán nem csalódunk, ha úgy hisszük, hogy a mai nap diadala után az egész elkeresztelési agitáció a kútba esett.

A képviselőház nov. 19-iki ülésén folytatták a cultusvitát, a melyben első szónok volt Vadnay Károly. Vadnay beszéde kiválóan szakszerű és szakértő közoktatási beszéd volt, ennek tulajdonítható, hogy a ház nem részeltette mindvégig abban a figyelemben, melyet megérdemelt volna. Szépen kifejtette Vadnay, hogy még a jövő évi költségvetés is mily csekély eszközöket nyújt a nemzeti cultura számára s számos javítani valóra hívta föl a minister figyelmét.

Győrffy Gyula már valószínű elkeresztelési beszédet mondott, még pedig a ministeri rendelet ellen, melyről azt igyekezett bizonyítani, hogy nem felel meg a törvénynek.

Feszült várakozás között szólalt föl Horváth Boldizsár. Az ősz államférfi tiszteletreméltó alakja fölemelkedett, de perczekig tartott, míg szónoklatába foghatott; mikor azután megkezdte beszédét, áhitatos csendben hallgatták azt végig. Ma is ugyanaz a valódi liberalis szellem, ugyanaz az oratori lendület s ugyanaz a költői-zománcz hatotta át beszédét, mely szónoklatainak mindig megadja a classicismus patináját. Először is historiai hűséggel vázolta a helyzetet s a tisztán megvilágított tényekből szigorú consequentiával deducálta az eredményt: hogy ha talán cultur-harcz van keletkezésben, ezt nem Csáky gróf idézte elő, hanem a katolikus clerusnak az az újabb keletű felfogása, mely a tridenti zsinatra hivatkozva, azt vallja, hogy a katolikus pap csak a katolikus egyház számára keresztelhet s így a katolikus pap, ki e felfogásból kiindulva, református szülőknek a törvény szerint reformátussá leendő gyermekét kato-

ikusnak kereszteli, tudva és szándékosan elköveti az elkeresztelés vétségét. Megczáfolhatatlan logicával mutatta ki Horváth Boldizsár, hogy Csákynek a febr. 26-iki rendelet kiadására nemcsak joga volt, hanem kötelessége is volt az s hogy egy hajszálnyival sem ment túl a törvény határain. Ennélfogva a rendelet visszavonása a legnagyobb politikai hiba volna, mert nemcsak hogy a kormány és magának a törvénynek tekintélyét ásná alá, hanem a további bonyadaloknak tág teret nyitna. Költői szavakkal vázolta az állam kötelességét, melylyel a családi szentély békéjét megóvni tartozik a vallási viszály ellenében s szépen fejtette ki, hogy épen ezért fenn kell tartani az 1868. évi 53-ik törvényzikknek azon rendelkezését, mely kimondja, hogy a vegyes házasságokban a fiú az apa s a leány az anya vallását követi. — A képviselőház egyhangú éljenzésben tört ki, midőn Horváth Boldizsár azt fejtette ki, hogy a conflictusok végleges megszüntetésére csak az vezethet, ha az anyakönyvnek vezetését elveszszük az egyházaktól s azt az állam közgeire bizzuk. Beszéde végső föllendülésében megifjult erővel és lelkesedéssel buzdított a liberalis alkotások munkájára, melyre manapság kedvező új aera nyílt. Hosszan tartó, lelkes éljenzésben és tapsban tört ki a ház a beszéd végeztével s az ősz államférfi üdvözlésére számosan siettek, még a ministerek közül is.

Az idegenforgalmi bizottság munkaprogramja.

A városi képviselő testület nov. 19-én tartott rendkívüli ülésében beterjesztetett s egész terjedelmében elfogadtatott az idegenforgalmi bizottság munkaprogramja, melyet az ezzel megbízott városi tanács dolgozott ki.

A határozattá emelt javaslat így szól:

„A brassói idegenforgalom fejlesztése és szabályozása céljából — egyelőre az 1891-ik évre — tiszteletreméltó férfiakból álló, idegenforgalmi bizottság alakittatik, kik minden díjazás nélkül e helyi hazafiasságu ügy szolgálatába szegődnek.

Az idegenforgalmi bizottság tagjai: Alesius O. városi tanácsos, Alexi T. könyvnyomdász, Aronsohn H. szállító, Dr. Baiulescu G. orvos, Dr. Bozocanu J. tanár, Duschoiu N. kereskedő, Harmath L. ügyvéd, Hedvig J. ügynök, Hiemesch H. iparos, Hintz E. városi gazda, Horváth G. városi adótitkár, Kertsch K. városi mérnök, Lázár G. kereskedő, Lengeru J. ügyvéd, Maager J. kir. közjegyző, Méhely L. áll. főreáliskolai tanár, Mihalovits E. pénzváltó, Dr. Muresan A. szerkesztő, Orbán F. áll. szakisk. igazgató, Pascu D. kereskedő, Paul W. malomtulajdonos, Puskariu J. ügyvéd, Ridely F. magánzó, Rombauer E. áll. főreáliskolai igazgató, Römer Gy. tanár, Schuster K. gyógyszerész, Simay G. kereskedő, Stenner F. szerkesztő, Teutsch J. tanár, Tompa S. megyei főjegyző, Dr. Vajna G. ügyvéd.

Az ilykép összeállított bizottság a városi képviselőlet jóváhagyásával találkozáván, teendői ekképen állapittatnak meg:

a) Rövid és megfelelő idegen-kalauz kiadása magyar, német és román nyelven. b) Brassó és környékének időnkinti ismertetése mindhárom nyelven. c) Idegeneknek vendéglősök, bérkocsisok stb. ellen emelt panaszánál segédkezik. d) A helybeli olvasó és társalgó egyletek megnyitása az idegenek előtt. e) Az idegenek bevásárlásainál tanácsosul szolgál, ha erre felkéretik. f) Utazási okmányok, útlevelek stb. beszerzésénél segédkezik. g) Brassó város nevezetességeinek megtekintésénél megállapítja az esetleges belépti díjakat. h) A környékre kirándulóknak a szokásos árban vezetőt, kocsit, lovat szerez. i) A vezetés alatt álló idegenforgalmi iroda tevékenységét intézi s a városi képviselőlet által ez iroda céljaira adományozott 1000 frt. célszerű felhasználása iránt intézkedik s ennek hovaforrítása felől az év végén a városi tanács útján jelentést tesz a városi képviselőletnek. k) A bizottság szervezkedése, elnöke- és jegyzőjének megválasztása, tanácskozásainak s határozatainak módja, saját hatáskörébe tartozik.

Más, itt nem jelzett hatáskörre nem terjedhet ki a bizottság, nevezetesen testületek, uti társaságok stb. nyilvános fogadására nincs hivatva, ha csak a városi képviselőlettől erre külön engedélyt nem kért s nem kapott.

Műkedvelő színészet.

Az E. M. K. E. brassói fiókjának két év előtt alakított színészeti szakosztálya, a mely kedvezőtlen körülmények miatt egy évig szünetelt, újból alakulását, eddigi szűk keretének kibővítése mellett, a leg-

szébb reményekre jogosító irányban és módzatok mellett kezdette meg.

A szakosztály első sorban a választmányt egészítette ki nő tagokkal, — szerencsés lévén társadalmunkból a humanus irányu közügyek iránt meleg érdeklődést és buzgó tevékenységet tanusítani szokott hölgyek közül többet megnyerni a nemes feladatok teljesítésére hivatott ügynek.

A férfi-tagok száma pedig különösen a rendezendő előadásokban működésre hivatott jeles erővel nyert kibővítést.

A választmány feladata az ügy iránti érdeklődés ápolásában állván, e feladat sikerét biztosítja a választmány tagjainak ismert buzgalma és széleskörű összeköttetése. S fokozza a legszebb sikerek iránti reményt azon tény, hogy az elnöki tisztség teljesítésére szerencsés volt a választmány azon úrnőt megnyerni, kinek a jótékonykodás terén évek során át kifejtett munkásságát osztatlan elismerés és méltó tisztelet veszi körül a társadalom minden rétegében.

Az előadások rendezésére, illetve a szakosztály tényleges működésének vezetésére pedig társadalmunk azon jeles tagját nyerte vissza a választmány, kinek művészetét elismerés és rokonszenves tisztelet fokozott arányban kíséri.

A választmány a múlt vasárnapon alakulván meg, működését, azzal kezdte, hogy kijelölte azon hölgyeket és urakat, kiket mint hivatottakat megnyerni óhajtott arra, hogy a rendezendő előadásokban mint működő tagok résztvegyenek s mint a szakosztály rendes tagjai, annak szép feladatait teljesítsék.

Reméljük, hogy mindazok, kik a szakosztályba lépésre fölkértek, szívesen sorakoznak az ügy körül s a holnap délután 3 órakor a főreáliskola rajztermében (II. emelet) tartandó alakuló gyűlésen teljes számban fognak részt venni, — megjelenésükkel fejezvéni ki a szakosztályba lépésük iránti kért elhatározásukat,

A teljes megalakulás a holnapi gyűlésen fog eszközöltetni s ha a választmány kérésének engedni fognak mindazok, kiket a belépés iránt már megtaláltak, a brassói magyar társadalom egy oly intézménnyel lesz gazdagabb, mely áldásos működésében hazafias missiót, jótékonykodást és művészetet s ezzel járó nemes élvezetet egyesítve áll e területen a nemzeti közszellem szolgálatában. Úgy legyen!

NAPI HIREK.

Pótérettségi vizsgálat. Elischer József kitanácsos s a szebeni tankerület főigazgatója, a Nagy-Szebenben megtartandó pótérettségi vizsgálat napjára december 13-át tűzte ki; miről az érdekeltek ez uton is értesítettek.

Kövezetvám Brassóban. Brassó r. t. város kövezetvámcsedési jogát a m. kir. kereskedelemügyi miniszter 1891. évi január hó 1-ső napjától 1895. évi december hó 31-ik napjáig újból engedélyezte, illetve meghosszabbította. Az engedélyezési okiratot közlelbről egész terjedelmében közöljük.

Halálozás. Megilletődéssel vesszük a gyászhiót, hogy Kézdí-sárfalvi Héjja Endre, a székelv. udvarhelyi állami főreáliskola nyugalmazott igazgatója, élete 57-ik évében s 31 évi tanári működés után f. hó 18-án Sz. Udvarhelyt elhunyt. Legyen áldott emléke!

Városatyáink buzgósága! T. lapársunk a „Kronst. Ztg.”, a városi képviselő-testület nov. 19-iki üléséről referálva, így ír: „Ez alkalommal nem mulaszthatjuk el városatyáinkat a legnyomatékosabban figyelmeztetni, mily durva mulasztást követnek el az által, hogy csaknem állandóan távol maradnak az ülésektől, s ez által nemcsak a tárgyalások menetét akadályozzák, hanem semmibe sem veszik a város és azon polgártársai érdekeit, kiket egész erélylyel volna kötelességük képviselni. Nevetséges volna, ha nem lenne szomorú, hogy a közjót, a város és ennek révén az összes polgártársak erszényét, oly érzékenyen érintő, fontos ügyek tárgyalásánál végül csak 11 képviselő volt jelen a tanács tagjain kívül.” Mi részünkről csak gratulálhatunk t. lapársunknak eme leplezetlen és férfiasan erélyes megrovásáért, mert bizonyára nagyobb szolgálatot tesz vele a közjónak, mintha „Die Magyarisierungslust steigt” — félevezérekkel (l. a 271. számot) üszköt vet a kedélyek békés összhangjába.

Egyetemi tanár. A király, a kolozsvári tudományegyetemen betöltendő általános kór- és gyógytani tanszékre dr. Lőte József budapesti egyetemi magántanárt a szabályszerű illetményekkel nyilvános rendkívüli tanárrá nevezte ki.

Egy magyar tudós és a finn egyetem. Szép elismerésben részesült dr. Simonyi Zsigmond egyetemi

tanár a helsingforsi egyetem részéről. Ez egyetemen megüresedvén a finn nyelv és irodalom tanszéke, az arra pályázók kimutatását és írásbeli dolgozatait az egyetemi tanács megküldte Simonyinak, hogy azok alapján döntsön a pályázat sorsa fölött. Simonyi dr. Setälä fiatal finn tudóst ajánlotta, a kit irodalmi működéséről is ismer s az egyetemi tanács már meg is hívta őt a cathedrara.

Nagyszebeni leány rabszolga vásárban. Konstantinápolyból egy Nagy-Szebenből oda származott János Juli nevű lánytól panasz jött a nagyszebeni hatósághoz. A panaszban az van elmondva, hogy János Julit Solomovics Berta rabszolgánő kereskedő, miután cselszövényes uton megszerezte, magánál tartja, kinozza s most azt hiszi, hogy örökös rabszolgánőnek el fogja adni s elviszik Buenos-Ayresbe. A nagyszebeni hatóság megtette az intézkedéseket, a konsulatnál azonban az a válasz jött, hogy a kérvény írója nincs az illető kereskedésben s az egész valami misztifikáció. A szebeni hatóság ezzel szemben a levél őszinteségében nem kételkedik s ujjal megkeresi e tárgyban a konzulatust, annál inkább, mert egy Konstantinápolyban járt hazánkfi megerősítette a napokban a leány panaszát. A hatóság kíváncsian várja, vajjon erélyes föllépésének lesz-e annyi eredménye, hogy egy magyar alattvalót kiszabadítson a rabszolgaság járma alól.

Joannovich Sebő ügyében a kegyelmi kérvényt szerkesztő bizottság ma nyújtotta be az ezernyolczszáz aláírással ellátott kérvényt ő Felsége kabinetrodájába. A kérvényt onnan előterjesztik a királynak, ki aztán a kabinetiroda útján fogja legmagasabb elhatározását a bizottsággal közölni.

Ornithologiai congressus Budapest. A jövő évben tudvalevőleg Budapestem nemzetközi ornithologiai congressus lesz, madárkiállításal egybekötve. A congressuson Horvátországot Brusina Spiridion, zágrábi egyemi tanár fogja képviselni, ki a kiállításra nagyszerű gyűjteményt szándékozik összeállítani Horvátország, Szlavonia, Dalmátia és Montenegró, valamint Bosznia madárvilágából. Erre vonatkozólag Kállay Béni közös pénzügyminiszter különben már határozott rendeletet adott ki, hogy Bosznia és Hercegovina állatvilága a budapesti kiállításon méltóképen képviseltessék.

A tüdővész gyógyítása. Berlinben Bergmann tanár tegnap a szabad sebészeti egyesületben óriási gyűlést vezetett, melyben számos berlini és külföldi orvos, továbbá Goszler közoktatásügyi miniszter is részt vett, több beteget mutatott be, kiket Koch és aszisztensei gyógykezelnék; ezek közt volt tizenhárom lupuszbeteg, két mirigygümős beteg, 15 izület- és csontgümős beteg, 4 gége-gümős beteg. A határmég eddig nagyon különbözött. Egy tüdő- és gégegümős esetben az erős befecskendezés következtében oly súlyos reakció állott be, hogy a beteg élete miatt aggodtak; a gégegümős betegnél a megölt sejtek kiköhdögésekor fuladási rohamok állottak be, úgy hogy már most a tüdővízenyő veszélyén kívül még a megfuladás veszélye is fenforog és ennél fogva kétös vigyázat szükséges. Bergmann kijelentette, hogy valóságos felgyógyulások eddig csak lupuszbetegeknél konstatalhatók, azonban tüdővész esetében is van kilátás a felgyógyulásra. Koch maga a „New-York Herald” levelezője előtt úgy nyilatkozott, hogy a tuberkulózis minden esetben gyógyítható lesz, és hogy lupus-eseteknél a megbetegedett részek eddigi barbár kivakarásán végkép túlestünk; egyébiránt azt hiszi, hogy feltétlen felgyógyulásról csupán a tüdővész kezdetleges stádiumában lehet szó, a tüdővést végképen kiírtani a lehetetlenségek közé tartozik; azonban reméli, hogy idővel ezt a nehézséget is le fogja küzdeni.

Néptársadalmi nyelvtan. Fazakas József nazarénus hitszónok egy új világnyelvet eszelt ki, mely szerinte az újabb kor e fajta alkotásai közt „biztosan első helyet érdemel.” E nyelvből minden betű sajátos fogalmat jelent és így a 40 betű által az összes észfogalmat ki lehet fejezni. Szerző annyira meg van elégedve alkotása kifogástalan összeállításával, hogy szerinte kritikának alig marad helye és kezeskedik, hogy 24 óra alatt a közbeszédet megtanulhatjuk. A hangzásra a latinhoz és francziához hasonló nyelv megtanulására szolgál szerző nyelvtana, mely szótárral együtt füzetekben fog megjelenni és ára 3 forint. Előfizetheti szerzőnél (Budapest Jégvererem-utca 7. sz. I. em. 15. ajtó). Ha a volapüknek vannak hívei, mért ne lehetnének ennek is. Hogy is fordítják csak a Bisson „Színitanodá”-jának népszínházi növendékei volapükre ezt a mondatot: József atyja lőtt csirkét eszik? (Pepi papa púpú pipi papi).

Az emberi test számokba. Egy amerikai physiologus az emberi testről a következő számadatokat adja: Az embernek van 150 csontja és 500 izma, vérének súlya körülbelül 15 kgr. A szív átmérője rendszeren 15 centiméter, percenkint 70-szer, óránként 4200-szor, évenként 35.792.000-szer ver. — Minden ütés 44 gramm vért szállít, percenkint tehát 2030 grammot, óránként 137 klgrammot, naponként 58 mázsát, 3 perc alatt minden vér átmegy a szíven. Tüdőnkben 5 liter levegő van, óránként mintegy 1200-szor lélekzünk, a mihez 300 liter levegőre van szükségünk. A bőr 3 rétegből áll, vastagsága 3—6 milliméter közt váltakozik. Egy négyszög centiméter bőrnek 12,050 likaça vagyis porusa van, melyeknek hosszát összeadva, 50 kilométer jó ki.

Richter F. Ad. és társa jóhírű cég lapunk mai számában megjelent hirdetésére (Horgony Kőépítő-szekerények) felhívjuk t. olvasóink b. figyelmét.

Közgazdaság.

A brassói kereskedelmi és iparkamara nov. 18-iki ülése.

A kereskedelmi és iparkamara, Heszhaimer Adolf alelnök vezetése mellett f. hó 18-án rendes ülést tartott. A kamara mindenek előtt örömmel üdvözli a kereskedelmi miniszter ama leiratát, mely szerint Magyarország iparczimtárának kiadását tervezi. A miniszter a hazai összes kamarák közreműködésével óhajta ezt megszerkesztetni s így az üzleti világ minden bizonynyal megbízható tájékoztató forrásra fog benne találni. A tervezetben feltüntetett részletek dalgában a kamara javaslatot teend a miniszternek.

A miniszter 1891-re 300 frt. utazási ösztöndíjat bocsátott a kamara rendelkezésére, melynek pályázata az elnökség által fog kihirdettetni. Az ösztöndíjban ezuttal iparos részesülend.

A kamara 1891. évi költségvetése 11.018 frt 65 kr. szükségletet tüntet ki; — 549 frt 30 krral kevesebbet, mint tavaly.

Az osztrák-magyar bank brassói és nagy-szebeni fióktétele számára kijelöltetnek az 1891. évre szóló cenzorok.

A Brassóban létesítendő raktárszövetkezet kérdése fölül jelenti az e célra kiküldött bizottság, hogy az iparosok az ügy iránt melegen érdeklődnek.

Az előhaladt idő miatt a napirenden álló kérdések tárgyalása a jövő gyűlésre halasztatván, elnök az ülést berekeszti.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár, úgy kinálat, valamint kereslet tekintetében közepesnek volt mondható.

A gabonapiacson az árak következőkép alakultak: Buza 5-80—6-20 frt, rozs 4-—4-30 frt., zab 2-30 frt, árpa 3-30 frt, kukorica 4-— frt, lencse 6-—9 frt, paszuly 4-—5 frt, asszuszilva —, borsó 4-—6-50 frt.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke drb.-ként 55 kr, liba darabja 2-20 frt, réce darabonként 1-15 kr, pulyka párja 4-— frt, malacz 1-60 frt. Tojás 7 drb. 20 kr.

A húsarak a lefolyt héten következőkép alakultak: Sertéshús 44 kr, marhahús 40 kr, borjúhús 36-40 kr, juhús 24 kr, zsír 64 kr, faggyu 23 kr, olvasztott faggyu 30 kr.

Brassói vasútforgalom.

Vonatindulások.

Budapest felé: vegyesvonat reggel 4 órakor; gyorsvonat délután 2 óra 43 perczkor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor.

Bukarest felé: személyvonat reggel 5 óra 30 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 33 p.-kor; vegyesvonat délelőtt 9 óra 48 perczkor.

Vonatérkezések.

Budapest felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 23 p.-kor; vegyesvonat este 10 óra 31 perczkor.

Bukarest felől; gyorsvonat délután 2 óra 13 perczkor; személyvonat este 7 óra 21 p.-kor; vegyesvonat délután 5 óra 50 perczkor; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeárlól.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. november hó 22-én.

Román papirpénz à 20 frank	9-10	vétel 9-13	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9-05	„	9-08
Napoleon'or (aranypénz) . . .	9-11	„	9-14
Török lira	10-43	„	10-46
Arany	5-40	„	5-44
Orosz papirrubel	134-—	„	136-—

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyösy István (D.-Szt.-Márton)
Laptulajdonos: Harmath Lajos.

2060.—90.

(39) 2—2

Hirdetmény.

Brassó város árvaszéke mint előjáró hatóság részéről az 1887. évi XX. t. cz. 250. §-a értelmében ezenel közhirrre tétetik, miszerint az 1890. évi nov. 9-én elhalt Burghardt elvált Györbirő Theresia asszony örökös képviselőjének önkéntes kérése folytán a hagyatékot képező ingóságok edények, butorok stb. 1890. november 24 és esetleg a következő napokon, mindenkor d. e. 9—12 és délután 2—4 órakor Ó-Brassó, Hosszú-utca 84 (új) házszám a. azonnali készpénz fizetés mellett nyilvános árverésen eladatni fognak.

Brassó, 1890. november 19.

A városi árvaszék.

Szám 1999./1890. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a „Transilvania” általános kölcsönös biztosító bank végrehajtónak Piltia Adam Danila végrehajtást szenvedő elleni 73 forint tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíró) területén lévő Vojla községében fekvő, a vojlai 105. számú tlkjkben foglalt:

186. helyr. sz. ingatlanra	160 frt,
187. „ „ „	30 „
537, 574 „ „ „	6 „
964/1. „ „ „	6 „
1137. „ „ „	14 „
1989/1. „ „ „	2 „
2334. „ „ „	11 „
3094/2. „ „ „	14 „
2861. „ „ „	32 „
2862. „ „ „	32 „
3117/2. „ „ „	14 „
3945. „ „ „	9 „
977/1. „ „ „	7 „
267, 268 „ „ „	5 „
266/2. „ „ „	5 „
2638. „ „ „	9 „

a felső-szombatfalvi 147. sz. telekjegyző-könyvben foglalt:

375, 376. helyr. sz. ingatlanra	24 forint,
2096. „ „ „	4 „
2757. „ „ „	11 „
2865. „ „ „	2 „
2874. „ „ „	2 „
2937/2. „ „ „	2 „
3155. „ „ „	7 „
3991. „ „ „	3 „
4255. „ „ „	2 „
5081. „ „ „	4 „
5317. „ „ „	12 „
5386. „ „ „	4 „
5827. „ „ „	7 „
6000. „ „ „	3 „
6104. „ „ „	2 „
6122. „ „ „	4 „
6128. „ „ „	1 „
6162. „ „ „	4 „
6181. „ „ „	2 „
6271/2. „ „ „	12 „
6280. „ „ „	22 „
6364. „ „ „	6 „
6365. „ „ „	6 „
6379. „ „ „	11 „
6401/1. „ „ „	3 „
6406. „ „ „	10 „

helyrajzi számú ingatlanra forint

9770. „ „ „ 3 „

9776. „ „ „ 2 „

ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1890. évi december hó 15-ik napján délelőtti 10 órakor Vojla község házánál; 1890. évi december hó 16-ik napja délelőtti 10 órakor Felső-Szombatfalván megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvények 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarasi, 1890. évi június hó 2-án.

A kir. járásbíró m. telekkönyvi hatóság.

(38) 1—1 Nagy, kir. aljbíró.

MARIACZELLI**gyomorcseppek**

készítve BRÁDY C. védangyalhoz címzett gyógyszerárban Kremsierben (Morvaország). Elismert kiünőségű, gyomorerősítő és elevenítő hatású gyógyszer emésztési zavarok esetében. Csak a mellékelt védőjeggyel és aláírással ellátott készítmény valódi. Egy üveg ára 40 kr., nagy üveg (kétzeres) 70 kr. Az alkotó részek nyilvánosságra vannak hozva Gyógyszerárakba a lapunkon.

(37/a) 1—30

Kereset.

Egy banktársaság mindenütt keres tisztességes egyéneket sorsjegyek szigorúan a törvény alapján részletfizetésre való eladása céljából. Legelőnyösebb feltételek.

Ajánlatok intézendők: (41) 1—3

Schimmerlik Mór-hoz

Budapest I. Szt.-János-u. 3. sz.

Minden dohánytőzsdében és diszáru-üzletben.

A legjobb szivarka-papír

a valódi

LE HOUBLON

FRANCIA GYÁRTMÁNY

CAWLEY ÉS HENRY-TÖL

PARISBAN

1889 - I. KI PÁRISI VILÁGKIÁLLÍTÁS EZÖST-ÉREM.

Főraktár: KANITZ OTTÓ és társánál BÉCSBEN.

(47) 23—26

Butor üzlethelyiség-változás.

Alólirott értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy butorüzletemet a Kapu-utca 48. sz. alatti saját házamba helyeztem át, a hol mindenemü butorokkal a legjutányosabb árért szolgállok.

Teljes tisztelettel

1) 8—10

PAPP FERENCZ.

Tudatom

a nagyérdemű közönséggel, hogy

ügyvédi irodámat

Brassóban,

nagy piac, Virágsor 16. sz. a. I. emeleten megnyitottam.

Dr. Papp Árpád,

(33) 3—3

köz- és váltóügyvéd.

Miért kedvelik annyira a Horgony- Köépitő szekrényeket?

Mert nem válnak értéktelenné egy néhány nap múlva, mint a többi játékszerek, hanem a gyermekeknek évek hosszú során át mulató és oktató foglalkozási szerül szolgálnak, és a hosszú időtartamot tekintetbe véve a legolcsóbb játékszerek. Továbbá, mert az igazán pompás minták utánépitése a szülőknek is kellemes mulatságot szerez és minthogy mindegyik szekrény szabályszerűen kiegészíthető.

← A K I →

egy kevésbé értékes utánzás vétele által nem akarja maga magát megcsalni az utasítsa vissza minden szekrényt melynek csomagolásán czégünk valamint gyári jelvényünk „a veres Horgony” hiányzik. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

RICHTER F. AD. és tsa., BÉCS, Nibelungengasse 4.

Bérbeadó

1891. évi szent-Mihály-napjától, — esetleg eladó a Brassóban, Fekete-utca 62. sz. a. fekvő

„UNIO”-szálloda

teljes szállodai berendezéssel és fürdőintézettel együtt.

A szálloda áll: egy nagy nyári étteremből (szinpaddal és két ruhárral ellátva), egy téli étteremből, ez utóbbiba nyíló bormérés- és konyhával, 23 vendégszobából, kapuspáhollyal, istállókból stb.

Ez idei forgalom körülbelül 500 vendégre rug évenként, azonban a vasuti zónarendszer behozatala folytán az idegenforgalom nagymértékben gyarapodásának nézhetni elébe.

További felvilágosításokat ad az

(27) 2—4

Első Erdélyi Bank Brassóban.

HIRDETÉSEK
fölvétetnek a kiadó-hivatalban.

Brassó, Szent-Jánosutca 19. sz. a.

Szives tudomásul!

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tisztelettel tudatni, miszerint

a „Zöld fához” címzett szállodában

az éttermek ujtása befejeztetett, ennek folytán tisztelt jóakaróimat ezennel tömeges látogatásra kérem fel.

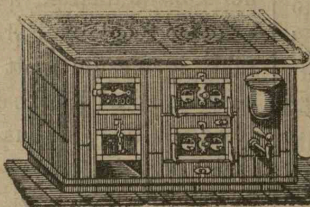
A helyiségek tetemesen nagyobbítvák és én igyekezni fogok jó és olcsó ételekkel, tiszta és kitűnő borokkal szolgálni és eddigi jó hírnevem tovább is fentartani.

Magamat a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlva, vagyok kitűnő tisztelettel

TIEF ZSUZSÁNNÁ,

szállodabérlő, Brassóban.

(25) 2—3

Widmann Alfred,lakatosmester
és takaréktűzhely-specialista

Brassóban,

Vár-utca 51. (új) szám alatt

ajánlja legesinosabban fölszerelt takaréktűzhely-raktárát és cserébe vesz ócska takaréktűzhelyeket, valamint öntött kályhákat.

Jutányos árak mellett szállit épületlakatos-, rácszat- és bádogosmunkákat, továbbá különféle szerkezetű szellentyűket és ajtórugókat.

Folyton raktáron tart mindenféle electro-technikai alkatrészeket és elvállalja azok berendezését, solid kivitelben.

Gyári árak mellett különféle szintű csiszolt kályhacsempék, kemence-sarokrészek

és párkányok
találhatók
mindig nagy
választékban.

(22) 3—10